

**PUTEREA RĂDĂCINILOR.
ÎN ONOAREA PROFESORULUI DR.
RUDOLF GRÄF LA 65 DE ANI**

Sub foarte multe aspecte personalitatea profesorului dr. Rudolf Gräf este definită și se autodefiniște prin puterea cultivării legăturilor, a relațiilor care pot apropia oamenii: profesional, uman, personal. Acest fapt este însă determinat în foarte multe cazuri de locul căruia îi datorăm începuturile noastre, iar pentru profesorul Gräf, acel loc este Reșița. Bănățenii au, de altfel, o afinitate aparte cu locurile natale, și poate cel mai bine a surprins acest fapt Nicolae Stoica de Hațeg prin îndemnul “și țin-te de Banat!”

Născut la 26 ianuarie 1955, la Reșița, Rudolf Gräf s-a format în mediul cu adevărat multiethnic și foarte divers social al unui oraș aflat în plină expansiune în această a doua jumătate a secolului trecut. A urmat cursurile liceale la unul dintre cele mai bune licee din oraș, pe vremea aceea Liceul nr. 1, azi Colegiul Național “Diaconovici-Tietz”, cu predare în limba germană. Urmând cursurile universitare din cadrul Facultății de Istorie și Filosofie a Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași, tânărul Gräf a adăugat la aventura cunoașterii un mediu diferit și oameni noi, ca apoi să se întoarcă în Banat, profesor în învățământul liceal la Lugoj și la Reșița. Mediul efervescent al muzeului reșițean însă i-a oferit oportunitatea de a se metamorfoza în cercetătorul industriei metalurgice a Banatului la îndemnul regretatului profesor Nicolae Bocșan, dar poate

și sub impactul poveștilor despre uzină spuse de tatăl său. Dar cel mai bine s-a evidențiat abilitatea profesorului Grăf de a realiza conexiuni atunci când, în anul 2000, a fost cooptat de Universitatea “Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca. Astfel, prin intermediul său, legăturile Facultății de Istorie și Filosofie cu mari universități precum cea din Graz, Regensburg, Rostock sau Innsbruck s-au intensificat, s-au dezvoltat. Conferințele și prelegerile profesorului Rudolf Grăf despre istoria industriei, a Banatului dar și asupra istoriei Europei Centrale și de Est în secolele XVIII-XX au stat la baza câtorva volume pe aceste teme, devenite puncte de referință. Profesionalismul său l-a recomandat și pentru ocuparea funcției de prorector, făcând astfel încă un pas în necunoscut, spre domeniul administrației. Timp de 12 ani a făcut parte din echipa care a condus destinele universității clujene, ocupând funcția de prorector, iar din 2018, după retragerea academicianului Paul Niedermayer, Institutul de Cercetări Socio-Umane din Sibiu se bucură de abilitățile sale.

În același timp, contrar așteptărilor, munca de cercetare n-a încetat, căci nu se putea ca o persoană care s-a aflat vreodată sub influența profesorului Nicolae Bocșan să se oprească din muncă. Într-un demers de recuperare a istoriei și culturii germane din Banat dar și a istoriei germanilor din întregul spațiu sud-est și central european reprezintă o altă temă de studiu alături de istoria industriei bănățene. Au văzut astfel lumina tiparului numeroase volume de specialitate, volume coordonate alături de colaboratori vechi, precum Valeriu Leu sau Dumitru Țeicu ori Nicolae Bocșan, dar și noi, precum Iosif Marin Balogh sau Loránd Mádly ori cercetătorii și profesorii din Germania și Austria, precum Kurt Schaar și Harald Heppner.

Pentru revista *Banatica*, pentru Muzeul Banatului Montan și pentru istoria Banatului în general, activitatea profesorului Rudolf Grăf incumbă profesionalismul și rigurozitatea specifice unui cercetător bănățean format în mediul academic clujean. Prin Rudolf Grăf, istoria industrială a Banatului modern cunoaște consacrarea definitivă, depășind demult cadrul local și național prin racordarea la direcțiile și sistemul de cercetare internațional. Fără a greși, omul și profesorul Grăf este unul dintre istoricii care au pus spațiul dintre Mureș, Dunăre și Tisa pe harta istoriografiei europene, pentru că, nu-i așa, Banatul a fost și este întotdeauna “acasă”.

Ce mai înseamnă rădăcinile atunci când ai aripi? Profesorul Rudolf Grăf a demonstrat pe parcursul carierei sale că înseamnă să țeși fire nevăzute prin care să legi oamenii între ei, comunitățile între ele dar și trecutul de viitor.

Ad multos felicisque annos!

Reșița, 2020

Colegiul de redacție